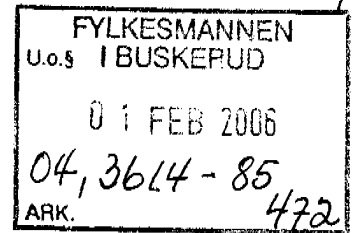

Drammen 30. jan. 2006

Fylkesmannen i Buskerud
Miljøvernavdelingen
Postboks 1604
3007 Drammen

Tiltaksplan for forurenset sjøbunn i Drammensfjorden - Høringsuttalelse

Det vises til brev av 02.12.2005, med sluttrapport Fase II vedlagt.

Naturvernforbundet i Drammen er meget tilfreds med at Stortingsmelding 12 (2001-2002) 'Rent og rikt hav' nå er i ferd med å munne ut i konkrete tiltaksplaner. Ambisjonene fra NiD's side (og antagelig store deler av Drammenssamfunnet) er store, og derfor kan avgrensingen av planens område være tung å akseptere. Likevel er det logisk at tiltakene i første omgang konsentreres om tiltak som gir størst mulig reduksjon i spredning av miljøfarlige stoffer. Den mest erosjonsutsatte sonen (ned til dybde 20 m) peker seg naturlig ut som viktig. Det er mer skuffende at nye stoffer som bromerte flammehemmere og fluor ikke omfattes av kartleggingen. Dette må følges opp i perioden som kommer. Det ligger også en klar forventning om at forurensete sedimenter på større dyp må sikres på noe lenger sikt.

Det er oppløftende at planarbeidet har påvist en forbedring i innholdet av tungmetaller i sedimentene, og en nedgang av PCB i fiskekjøtt siden 1991. Samtidig går det klart fram at det fortsatt finnes aktive kilder til forurensing, så man står ikke bare overfor opprydding etter gamle synder. Likevel kommer de aktive kildene i en kategori for seg, da man her lettere kan gjennomføre prinsippet om at 'forurenser betaler'.

Av planen går det fram at de største forurensingsproblemene er konsentrert om 3 områder: Tangenbanken, Strømsølopet og Lierstranda. Ved gjennomføring av tiltak her, kan man oppnå 80-90% reduksjon av spredningen. Selv om tiltak i disse områdene er omfattende og kostbare, framstår de som konkrete oppgaver (i avgrensede områder) som lar seg gjennomføre.

De prinsippene som legges til grunn for rangering av tiltak er logiske; først stanse aktive kilder og deretter uskadeliggjøre forurensete masser. Det er når man begynner å drøfte metoder ved mudring og valg av deponiplasser, at det kan oppstå klart ulike oppfatninger av hva som er riktig. Naturvernforbundet mener helt klart at enkle og lite kostnadskrevende mudremetoder som medfører at forurensete sedimenter kan spres i vannmassene, ikke må benyttes. Heller ikke dumping på deponiplasser på dypt vann er akseptabelt, med den fare for spredning under prosessen som denne metoden kan medføre. Man må derfor velge mudremetoder som innebærer full kontroll over massene, og plassering av massene i strandkantdeponi eller godkjent deponi på land.

Vi har merket oss at bl.a. lokalt engasjement vil kunne påvirke SFT's prioritering av hvilke av de i alt 17 delområdene i landet som først skal få statlige midler til opprydding. I denne sammenheng er det viktig at det politiske liv, organisasjoner og allmenheten nå engasjerer seg i saken.

Rune Kjeldsen, leder